

ורד ריבקיין

בתוך השעון

בְּתוֹךְ הַשְּׁעוֹן לְמוֹת
וְלִדְעַת כִּי הֵייתִי לְרִגַע
תְּקַתּוּקוֹ שֶׁל מִכְתָּב נְאֻהָבִים.

עוֹד רִגַע אֶחָד
וְכָל הַדְּקוֹת בְּלֶן פְּנוּיּוֹת
בְּרַחֲשׁ הַמֶּר --
הֵן אוֹסְרוֹת עַל הַזְּמַן לְעֶצֶר.

אֵינְנִי לְמַעֲנִי; הַזּוּגוֹת כָּלָם
נוֹצְרוּ בְּלִדְתִּי
וְדַאִי יַעֲלְמוּ בְּמִטְתִּי כְּשֶׁתִּתְרוֹקֵן.

עֵינַי חֲכָמוֹת:
כְּמוֹ מִדָּה שֶׁל כְּבוֹד,
הֵן רוֹצוֹת שִׁנְצִיחוֹ אֶת פְּעֻלָּן --
בוֹאִי וְאַמְצָא לָךְ חֶתֶן.

יֵאוֹשֵׁן מִסֵּב לִי עֵנָג

שבעים

עֲלֹבוּנֵי הַרוֹתְחִין מְלָקִים בִּי שְׂבָעִים מְלָקוֹת
וְעוֹד אַחַת.

אֵלוּ יִכְלָתִי לְחֹזֵר לְאֵין־מְקוֹמִי, לְאֵין־בְּכִי,
לְשַׁעוֹת, שָׁם יוֹתֵר, הִיָּה בְּחִינַת מְשֻׁאֵלָה.

אֵלוּ יִכְלָתִי לְהִיּוֹת מְשֻׁאֵלְתוֹ שֶׁל כָּל כִּיס בְּאֶשֶׁר
הוּא פְּנִימוֹ שֶׁל הַהֶלֶךְ הַתָּם.

אֵלָּא שְׁהַגּוֹרֵל הוּא הַחֲלוּם הַפְּתוּר מְכֹל;
אֵלָּא שְׁאֲנִי הַתְּנַסִּיתִי בְּגִאוּהָ, וְלָשׁוּב מִמֶּנָּה
הִיָּה פְתֻבוֹסֶת הַצָּרֵצֵר בְּחֹרֶף.

לֹא עֲמַלְתִּי, רַק פְּלָלְתִּי

שׁוּב אֵלַי כְּחִי

שׁוּב אֵלַי יִפְיִי.